

[Bernhard Baunsgaard.]

mærket det, fordi det blev trukket i deres pension, før den blev udbetalt.

Jeg tror, at det er nødvendigt at sige det så stærkt som muligt: vi må ikke lave en ny illusion, men vi må sige det lige ud til dem. Det er et forslag, der, hvis ikke vi kan finde noget bedre, betyder noget besværligere for næsten halvdelen af samtlige mennesker, det drejer sig om. Det er nødvendigt, at vi på en eller anden måde får det gjort klart, at skattefriheden altså er 10 gange betalt skat på posthuset.

Denne skattefrihed for pensionen virker — jeg har gennemregnet ministerens oplysninger og udregninger — for en enlig folkepensionist over 67 år på den måde, at han begynder med at betale knap 40 pct. i skat. Derefter stiger det op i fyrrerne, og når han tjener 15.000 kr. over sin folkepension, så skal han pludselig betale 55 pct. i marginalskat. Når han tjener 30.000 kr., så falder det igen til 40 pct., og når han er oppe på 45.000 kr. over sin folkepension, så stiger den igen til 58 pct.

Det er i hvert fald ingen nemt gennemskuelig ordning, der er lavet her. Jeg vil gerne arbejde med i udvalget, men jeg håber rigtignok, vi kan nå til noget bedre end det, der er forelagt.

Stetter (KF):

Indkomstskattesystemet trænger til forenkling, det er vi alle enige om, og vi er formentlig også enige om, at det i praksis er meget vanskeligt at gennemføre. Systemet er simpelt hen så kompliceret, at man skaber øgede besværligheder på det ene område, når man søger at lette på det andet.

Grunden til det komplicerede er, at vi over skattesystemet løser en mængde opgaver, som egentlig er indkomstberegningen og opkrævningen aldeles uvedkommende. Metoden er udviklet af skiftende regeringer og folketingsflertal gennem en årrække. Vi har efter min mening nu kun to muligheder. Enten må vi leve videre med systemet, som ikke er helt så dårligt som sit rygte, samtidig med, at vi korrigerer og moderniserer i passende omfang. Eller vi vælger at kassere det hele og begynde med noget nyt og forenklet efter grundige og langvarige forudgående overvejelser.

Regeringen har med sit nu fremsatte lov-

kompleks valgt at forsøge at forenkle nogle områder af systemet. Jeg er enig med hr. Hjortnæs og andre i, at skatteforholdene omkring de trangsbestemte ydelser trænger til en modernisering. Det vil vi formentlig kunne blive enige om temmelig hurtigt.

Det, der interesserer, er forslaget om skattefriheden for de sociale pensioner. Ministerens bemærkninger til dette forslag illustrerer med al tydelighed, hvor vanskelig opgaven er. Som eksempel kan nævnes, at det vil blive nødvendigt at ændre reglerne for den lange række af ydelser, som hidtil har været beregnet ud fra den skattepligtige indkomst: boligsikring, uddannelsesstøtte og betaling for børnehave- og vuggestueplads. Pensionisterne kan ikke opnå både skattefrihed og de fordele, som en nulindkomst efter de nugældende regler giver.

Vi vil under udvalgsarbejdet opfordre regeringen til at fremlægge udkast til ændringer i disse folgelove. At der bliver tale om konsekvensændringer i et stort antal andre love, nævner jeg kun i forbigarten.

Et andet eksempel er, at pensionister med renteindtægt, aftægtsydelse, ATP-indtægt, overskud på fast ejendom osv. efter forslaget skal betale B-skat af disse indkomster uanset størrelsen. Det betyder, at ganske vist kan de ca. 200.000 pensionister, som alene har pensionsindtægt, helt udgå af skattesystemet, men til gengæld bliver det mere kompliceret for og med de ca. 400.000 pensionister, som har de nævnte ekstraindkomster.

Denne bestemmelse rejser en række nye problemer. Pensionisterne har hidtil i stort omfang fået deres skat modregnet i fradraget. Nu skal de hver måned på posthuset eller i banken for at betale deres skat. Mon pensionisterne vil betragte dette som en forbedring? Og hvad med pensionister med overskud på fast ejendom? Skal vedkommende henvises til trangsbestemt ydelse for at få lov til at blive siddende i sit hus? Gennemføres dette princip, vil det ændre en stribe af de fordele, som er indarbejdet i indkomstskattesystemet.

Et tredje eksempel er den af socialministeren omtalte valgmulighed, hvorefter pensionister kan vælge, om de vil modtage pensionen og dermed give afkald på personfradraget, eller om de vil foretrække at give afkald på pensionen og dermed bevare per-